

عنوان مقاله:

سجود سبز محبت: بررسی حسامیزی در شعر سهراب سپهری

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مرتضی قاسمی - استادیار گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین ویژگی های سبکی شعر سهراب سپهری حسامیزی است؛ به طوری که می توان گفت در شعر هیچ شاعر معاصری به اندازه سپهری این صنعت ادبی تکرار نمی شود. او با ساخت ترکیب های زیبایی چون «دایره سبز سعادت»، «غفلت رنگین»، «نخ زرد آواز قناری» و ... به این آرایه ادبی تشخیص خاصی بخشیده است. مقاله حاضر می کوشد ضمن بررسی این آرایه ادبی در هشت کتاب و تحلیل ساختار آن، به این مهم دست یابد که این حسامیزی ها از کجا نشئت می گیرند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد اغلب حسامیزی های سپهری، حسامیزی های رنگی هستند و این ساختار طبق گفته خود سهراب برگرفته از شاعران ژاپنی و ایوت است. البته در این میان نباید به هیچوجه نوآوری و خلاقیت سپهری و نقاش بودن وی را از نظر دور داشت.

کلمات کلیدی:

حسامیزی، سهراب سپهری، هشت کتاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371554>

